A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (kilencedik tanács)

2016. július 12.*

„Megsemmisítés iránti kereset — Közös kül- és biztonságpolitika — Az ukrajnai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása — Olyan személyek, szervezetek és szervek jegyzéke, akikre, illetve amelyekre a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztása alkalmazandó — A felperes nevének jegyzékbe vétele — A kereseti kérelem kiigazítása — A felperes halála — Elfogadhatatlanság — A jegyzékbe vétel megalapozottságára vonatkozó bizonyíték — Nyilvánvalóan megalapozott kereset”

A T-347/14. sz. ügyben,

Olga Stanislavivna Yanukovych mint Viktor Viktorovych Yanukovych örököse (lakóhelye: Kijev [Ukrajna], képviseli: T. Beazley QC)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik kezdetben: E. Finnegan és J.-P. Hix, később: J.-P. Hix és P. Mahnič Bruni, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselik: S. Bartelt és D. Gauci, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

egyrészt a 2014/119 határozat végrehajtásáról szóló, 2014. április 14-i 2014/216/KKBP tanácsi végrehajtási határozattal (HL 2014. L 111., 91. o.) módosított, az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2014. március 5-i 2014/119/KKBP tanácsi határozat (HL 2014. L 66., 26. o.; helyesbítés: HL 2014. L 70., 35. o.), és 208/2014 rendelet végrehajtásáról szóló, 2014. április 14-i 381/2014/EU tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2014. L 111., 33. o.) módosított, az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2014. március 5-i 208/2014/EU tanácsi rendelet (HL 2014. L 66., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 70., 36. o., HL 2014. L 305., 117. o.), másrészt a 2014/119 határozat módosításáról szóló, 2015. január 29-i (KKBP) 2015/143 tanácsi határozat (HL 2015. L 24., 16. o.), a 208/2014 rendelet módosításáról szóló, 2015. január 29-i (EU) 2015/138 tanácsi rendelet (HL 2015. L 24., 1. o.), valamint a 2014/119 határozat módosításáról szóló, 2015. március 5-i (KKBP) 2015/364 tanácsi határozat (HL 2015. L 62., 25. o.) és a 208/2014 rendelet végrehajtásáról szóló, 2015. március 5-i (EU) 2015/357 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2015. L 62., 1. o.) Viktor Viktorovych Yanukovychot érintő részeinek megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: G. Berardis (előadó) elnök, Czúcz O. és A. Popescu bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

A jogvita előzményei

1 A jelen ügy az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedésekkel kapcsolatos.

2 Viktor Viktorovych Yanukovych Ukrajna korábbi elnökének egyik fia, valamint a Verkhovna Rada (ukrán parlament) tagja volt.

3 2014. március 5-én az Európai Unió Tanácsa az EUSZ 29. cikk alapján elfogadta az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozatot (HL 2014. L 66., 26. o.; helyesbítés: HL 2014. L 70., 35. o.).

4 A 2014/119 határozat 1. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Be kell fagyasztani a mellékletben felsorolt, Ukrajnában az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyekhez és az emberi jogok megsértéséért felelős személyekhez, valamint a velük kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozó, a tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást.

(2) A mellékletben felsorolt természetes vagy jogi személyek, szervezetek és szervek rendelkezésére vagy javára – sem közvetlenül, sem közvetve – nem bocsátható pénzeszköz vagy gazdasági erőforrás.”

5 A szóban forgó korlátozó intézkedésekkel kapcsolatos általános szabályokat ugyanezen cikk következő bekezdései határozzák meg.

6 A Tanács ugyancsak 2014. március 5-én az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése alapján elfogadta az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 208/2014/EU rendeletet (HL 2014., L 66., 1. o.; helyesbítés: HL L 70., 36. o.).

7 A 2014/119 határozatnak megfelelően a 208/2014 rendelet előírja a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadását, valamint az említett határozatban szereplőkkel lényegében azonos szavakkal meghatározza az említett korlátozó intézkedések általános szabályait.

8 A 2014/119 határozattal és a 208/2014 rendelettel érintett személyek neve – többek között a jegyzékbe vételük indokolásával – az említett határozat mellékletében, valamint az említett rendelet I. mellékletében szereplő jegyzékben (a továbbiakban: jegyzék) jelenik meg.

9 V. V. Yanukovych neve a „Janukovics volt elnök fia; az ukrán parlament (Verhovna Rada) képviselője” azonosító információkkal, valamint a következő indokolással jelent meg a jegyzékben:

„Ukrajnában ukrán közpénzek sikkasztásával és Ukrajnából való illegális kivitelével összefüggő bűncselekmények kivizsgálására irányuló büntetőeljárás alatt álló személy [helyesen: Ukrajnában állami pénzeszközök hűtlen kezelésével és az Ukrajnából való jogellenes kivitelükkel összefüggő bűncselekmények miatti nyomozás érdekében büntetőeljárás alatt álló személy].”

10 2014. március 6-án a Tanács közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a 2014/119 határozatban és a 208/2014 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek részére szóló értesítést (HL 2014. C 66., 1. o.). Ezen értesítés szerint „[a]z érintett személyek a Tanácsnál kérvényezhetik annak a határozatnak a felülvizsgálatát, amellyel felkerültek a[...] jegyzékre. A kérvényt az igazoló dokumentumokkal együtt [...] kell [el]küldeni”. Az értesítés felhívja az érintett személyek figyelmét „arra a lehetőségre [is], hogy a Tanács határozata ellen az [EUMSZ] 275. cikk [...] második bekezdésében, valamint [az EUMSZ] 263. cikk [...] negyedik és hatodik bekezdésében meghatározott feltételekkel összhangban jogorvoslati kérelmet nyújthatnak be a [...] [Törvényszék[...]hez]”.

11 A 2014/119 határozatot és a 208/2014 rendeletet módosította a 2014/119 határozat végrehajtásáról szóló, 2014. április 14-i 2014/216/KKBP tanácsi végrehajtási határozat (HL 2014. L 111., 91. o.), illetőleg a 208/2014 rendelet végrehajtásáról szóló, 2014. április 14-i 381/2014/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2014. L 111., 33. o.).

12 A 2014/119 határozatot később módosította a 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2015. január 29-i (KKBP) 2015/143 tanácsi határozat (HL 2015. L 24., 16. o.), amely 2015. január 31-én lépett hatályba. Ami a szóban forgó korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékbe vételi kritériumait illeti, az említett határozat 1. cikkéből kitűnik, hogy a 2014/119 határozat 1. cikkének (1) bekezdését a következő szöveg váltotta fel:

„(1) Be kell fagyasztani a mellékletben felsorolt, az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyekhez és az emberi jogok Ukrajnában történő megsértéséért felelős személyekhez, valamint a velük kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozó, a tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást.

E határozat alkalmazásában az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyek az ukrán hatóságok által az alábbiak végett folytatott nyomozás alatt álló személyek:

a) a közkiadásokra felhasznált ukrajnai állami vagyon vagy egyéb eszközök [helyesen: pénzeszközök] hűtlen kezelése, vagy ebben való bűnrészesség;

b) a közhivatalt ellátó személy által elkövetett hivatallal való visszaélés, melynek célja, hogy saját részre vagy egy harmadik fél számára jogosulatlan előnyt szerezzen, ezáltal kárt okozva a közkiadásokra felhasznált ukrajnai állami vagyonban vagy egyéb eszközökben [helyesen: pénzeszközökben], illetve az ebben való bűnrészesség.”

13 A 208/2014 rendelet módosításáról szóló, 2015. január 29-i (EU) 2015/138 tanácsi rendelet (HL 2015. L 24., 1. o.) a 2015/143 határozatnak megfelelően módosította a 208/2014 rendeletet.

14 A 2014/119 határozatot és a 208/2014 rendeletet később módosította a 2014/119 határozat módosításáról szóló, 2015. március 5-i (KKBP) 2015/364 tanácsi határozat (HL 2015. L 62., 25. o.), illetőleg a 208/2014 rendelet végrehajtásáról szóló, 2015. március 5-i (EU) 2015/357 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2015. L 62., 1. o.). A 2015/364 határozat úgy módosította a 2014/119

határozat 5. cikkét, hogy – V. V. Yanukovych esetében 2015. június 6-ig – meghosszabbította a korlátozó intézkedéseket. A 2015/357 végrehajtási rendelet következésképpen felváltotta a 208/2014 rendelet I. mellékletét.

15 Ezekkel a jogi aktusokkal V. V. Yanukovych nevét „a volt elnök fia, az ukrán parlament (Verhovna Rada) képviselője” azonosító információkkal és a következő új indokolással tartották fenn a jegyzéken:

„Az ukrán hatóságok nyomozást folytatnak ellene állami vagyon vagy egyéb eszközök hűtlen kezelése miatt. Kapcsolatban áll egy jegyzékbe vett, az ukrán hatóságok által állami vagyon vagy egyéb eszközök hűtlen kezelése miatt folytatott büntetőeljárás alatt álló személlyel (Viktor Fedorovych Yanukovych korábbi ukrán elnökkel).”

16 A 2014/119 határozat módosításáról szóló, 2015. június 5-i (KKBP) 2015/876 tanácsi határozattal (HL 2015. L 142., 30. o.) és a 208/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2015. június 5-i (EU) 2015/869 tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2015. L 142., 1. o.) V. V. Yanukovych nevét törölték a jegyzékről.

Az eljárás és a felek kérelmei

17 A Törvényszék Hivatalához 2014. május 14-én benyújtott keresetlevelével V. V. Yanukovych előterjesztette a jelen keresetet.

18 A Törvényszék Hivatalához 2014. szeptember 15-én illetőleg 16-án benyújtott beadványokban az Európai Bizottság és Ukrajna azt kérte, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett a jelen eljárásban beavatkozóként részt vehessenek.

19 A Törvényszék kilencedik tanácsának elnöke a 2014. november 12-i végzésével a Bizottság számára engedélyezte a beavatkozást. A Bizottság benyújtotta a beadványát, és V. V. Yanukovych és a Tanács az előírt határidőn belül előterjesztették az arra vonatkozó észrevételeiket.

20 A Törvényszék hivatalvezetőjének szóló szolgálati utasítások 18. cikke (4) bekezdése második albekezdésének megfelelően 2014. október 3-án a Tanács indokolással ellátott kérelmet is benyújtott annak érdekében, hogy az ellenkérelem mellékletének tartalmát ne idézzék ezen ügy azon irataiban, amelyek a nyilvánosság számára hozzáférhetők.

21 A Törvényszék Hivatalához 2014. december 24-én benyújtott levelében Ukrajna arról tájékoztatta a Törvényszéket, hogy eláll a beavatkozási kérelmétől.

22 A Törvényszék kilencedik tanácsának elnöke 2015. március 11-i végzésével elrendelte, hogy Ukrajnát, mint beavatkozót, töröljék a nyilvántartásból.

23 A 2015. március 11-i levelével a Törvényszék elnöke közölte a felekkel, hogy az eljárás írásbeli szakasza befejeződött.

24 2015. március 20-án V. V. Yanukovych elhunyt.

25 A Törvényszék Hivatalához 2015. április 8-án benyújtott külön iratban V. V. Yanukovych nevében a képviselője kiigazítási beadványt nyújtott be egyrészt a 2015/143 határozat, és a 2015/138 rendelet, másrészt a 2015/364 határozat és a 2015/357 végrehajtási rendelet V. V. Yanukovychot érintő részeinek figyelembevétele érdekében.

26 Ugyanezen a napon a V. V. Yanukovych nevében annak képviselője a Törvényszék Hivatalához benyújtotta a T-172/15. számon nyilvántartásba vett keresetet ugyanezen jogi aktusok megsemmisítése iránt megjelölve, hogy azt a keresetlevél kiigazítása iránti kérelemmel párhuzamosan, elővigyázatosságból terjesztette elő.

27 A képviselő mindkét iratban megjelölte, hogy V. V. Yanukovych rövid idővel a beadványok benyújtása előtt hunyt el. A beadványban ezenkívül kifejtette, hogy Ukrajnában folyamatban van a jogutód megnevezésére irányuló eljárás, továbbá hogy valószínűleg V. V. Yanukovych özvegye lesz a jogutód. V. V. Yanukovych jogi képviselője ezért azt kérte, hogy a törvényes jogutód megnevezéséhez szükséges időtartamra függesszék fel az eljárást, majd hozzanak határozatot az eljárás folytatásáról.

28 A kilencedik tanács elnöke a 2015. július 13-i határozatával – a Törvényszék eljárási szabályzata 69. cikkének d) pontja alapján – a jelen ügyben az eljárást 2015. október 31-ig felfüggesztette.

29 A 2015. július 16-i Yanukovych kontra Tanács végzéssel (T-172/15, nem tették közzé, EU:T:2015:569) a Törvényszék (kilencedik tanács) a T-172/15. sz. ügyben a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította abból az okból, hogy azt a jogi képviselő V. V. Yanukovych halála után nyújtotta be, figyelembe véve azt a tényt, hogy az iratok egyetlen eleme sem teszi lehetővé az említett kereset olyan értelmezését, hogy azt V. V. Yanukovych özvegyének érdekében – akit a keresetlevél szövege annak jövőbeli örököseként említ – vagy más esetleges jogosult érdekében terjesztették volna elő.

30 A 2015. október 30-i levelével V. V. Yanukovych jogi képviselője az iratokhoz csatolta annak halotti anyakönyvi kivonatát, és megjelölte, hogy az özvegye és egyedüli örököse Olga Stanislavivna Yanukovych folytatni kívánja az eljárást, és kifejtette azokat az indokokat, amelyek annak ellenére indokolják az eljáráshoz fűződő érdekének fennmaradását, hogy V. V. Yanukovych nevét törölték a jegyzékről.

31 2016. február 22-én a Tanács válaszolt a kiigazítási beadványra.

32 2016. február 25-én az eljárási szabályzat 66. cikkének megfelelően a Tanács indokolással ellátott kérelmet is benyújtott annak érdekében, hogy a kiigazítási beadvány mellékletének tartalmát ne idézzék ezen ügy azon irataiban, amelyek a nyilvánosság számára hozzáférhetők.

33 A Bizottság 2016. március 10-én válaszolt a kiigazítási beadványra.

34 A 2016. március 17-én a Törvényszék Hivatala felhívta a feleket, hogy nyilatkozzanak az eljárási szabályzat 132. cikkének jelen esetben való alkalmazhatóságát illetően, tekintettel a 2015. október 26-i Portnov kontra Tanács ítéletre (T-290/14, EU:T:2015:806), a 2016. január 28-i Stavytskyi kontra Tanács ítéletre (T-486/14, nem tették közzé, EU:T:2016:45), az Arbuzov kontra Tanács ítéletre (T-434/14, nem tették közzé, EU:T:2016:46), a Klyuyev kontra Tanács ítéletre (T-341/14, EU:T:2016:47), az Azarov kontra Tanács ítéletre (T-332/14, nem tették közzé, EU:T:2016:48) és az Azarov kontra Tanács ítéletre (T-331/14, EU:T:2016:49), amelyekkel a Törvényszék megsemmisítette a 2014/119 határozatnak és a 208/2014 rendeletnek az említett ügyek felpereseire vonatkozó részeit. Ugyanebben a levélben arra is felhívták a feleket, hogy foglaljanak állást abban a kérdésben – a kereseti kérelem kiigazítására tekintettel –, hogy milyen következtetést kell adott esetben levonni a 2015. július 16-i Yanukovych kontra Tanács végzésből (T-172/15, nem tették közzé, EU:T:2015:569). A felek a kérdésekre az előírt határidőn belül válaszoltak.

35 A felperes, O. Stanislavivna Yanukovych, lényegében az kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a 2014/216 végrehajtási határozattal módosított 2014/119 határozatnak, és a 381/2014 végrehajtási rendelettel módosított 208/2014 rendeletnek, a 2015/143 határozatnak és a 2015/138 rendeletnek, valamint a 2015/364 határozatnak és a 2015/357 végrehajtási határozatnak a V. V. Yanukovychot érintő részeit;

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

36 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– másodlagosan, a megsemmisítést kimondó határozat esetén, a Törvényszék állapítsa meg, hogy a 2014/216 végrehajtási határozattal módosított 2014/119 határozat joghatásai V. V. Yanukovychot illetően a 381/2014 végrehajtási rendelettel módosított 208/2014 rendelet részleges megsemmisítésének hatálybalépéséig fennmaradnak;

– a fellebbezőt kötelezze az eljárás költségeinek viselésére;

37 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el ezt a jogalapot.

A jogkérdésről

A 2014/216 végrehajtási határozattal módosított 2014/119 határozat és a 381/2014 végrehajtási rendelettel módosított 208/2014 rendelet V. V. Yanukovychot érintő részeinek megsemmisítése iránti kereseti kérelemről

38 Az eljárási szabályzat 132. cikke szerint ha a Bíróság vagy a Törvényszék már határozott egy vagy több, a kereseti jogalapokban felhozott jogkérdésekkel megegyező jogkérdésről, a Törvényszék pedig megállapítja, hogy a tényállás bizonyított, az eljárás írásbeli szakaszának befejezése után és az előadó bíró javaslatára, a felek meghallgatását követően határozhat úgy, hogy a keresetet indokolt végzéssel – amelyben utal a vonatkozó ítélkezési gyakorlatra – nyilvánvalóan megalapozottnak nyilvánítja.

39 A jelen esetben a Törvényszék úgy véli, hogy az eljárási szabályzat 132. cikke alkalmazásának feltételei teljesültek, ezért az eljárás folytatása nélkül határoz.

40 Előzetesen rá kell mutatni, hogy a felperes a 2014/216 végrehajtási határozattal módosított 2014/119 határozat, valamint a 381/2014 végrehajtási rendelettel módosított 208/2014 rendelet V. V. Yanukovychot érintő részeinek megsemmisítését kéri. Márpedig meg kell állapítani, hogy sem a 2014/216 végrehajtási határozat, sem a 381/2014 végrehajtási rendelet nem érinti V. V. Yanukovychot. A felperes kereseti kérelme ennélfogva csak a 2014/119 határozat és a 208/2014 rendelet V. V. Yanukovychot érintő részeinek megsemmisítésére vonatkoznak.

41 A keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik, amelyek a következőkön alapulnak: az első a jogalap hiányán, a második hatáskörrel való visszaélésen, a harmadik az indokolási kötelezettség megsértésén, a negyedik a jegyzékbevételi kritériumok megsértésén, az ötödik a nyilvánvaló értékelési hibán, a hatodik a védelemhez való jog és a hatékony jogorvoslathoz való jog megsértésén, a hetedik pedig a tulajdonhoz való jog megsértésén.

42 A Törvényszék úgy véli, hogy legelőször a negyedik jogalapot kell megvizsgálni, amelynek alátámasztására a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a V. V. Yanukovychcsal szembeni korlátozó intézkedéseket kellően biztos ténybeli alap hiányában fogadták el.

43 Ez a jogalap ugyanis egy olyan jogkérdést vet fel, amely megegyezik azzal, amelyről a Törvényszék már határozott a 2015. október 26-i Portnov kontra Tanács ítéletben (T-290/14, EU:T:2015:806), a 2016. január 28-i Stavytskyi kontra Tanács ítéletben (T-486/14, nem tették közzé, EU:T:2016:45), az Arbuzov kontra Tanács ítéletben (T-434/14, nem tették közzé, EU:T:2016:46), a Klyuyev kontra

Tanács ítéletben (T-341/14, EU:T:2016:47), az Azarov kontra Tanács ítéletben (T-332/14, nem tették közzé, EU:T:2016:48) és az Azarov kontra Tanács ítéletben (T-331/14, EU:T:2016:49), amelyek közül mindegyik véglegessé vált, és abszolút anyagi jogerővel rendelkezik.

44 Ebben a jogalapban a felperes többek között úgy érvel, hogy V. V. Yanukovych nevének a jegyzékbe történő felvétele kizárólag amiatt, hogy nyomozás folyt ellene, az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint nem tesz eleget a 2014/119 határozatban és a 208/2014 rendeletben előírt kritériumoknak, amelyek az állami vagyon hűtlen kezeléséért „felelősként azonosított személyeket" említenek, másrészt önmagában az a tény, hogy őt „a volt elnök fiaként" azonosították az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően, nem elegendő ahhoz, hogy őt az utóbbival „kapcsolatban állónak" minősítsék. Mindenesetre a felperes szerint a Tanács nem mentesül a bizonyítási kötelezettség alól.

45 A válaszban a felperes először is úgy érvel, hogy a Tanács egyrészt nem vizsgálta meg az Ukrajna legfőbb ügyészi hivatala által az Európai Unió külügyi- és biztonságpolitikai főképviselőjéhez intézett 2014. március 3-i levélben (a továbbiakban: 2014. március 3-i levél) foglalt állításokat – amely levél a 2014/119 határozat és a 208/2014 rendelet elfogadásának időpontjában a Tanács rendelkezésére álló egyetlen bizonyítéknak minősült –, másrészt a Tanács nem hivatkozhatott az említett jogi aktusoknál későbbi információkra. Következésképpen ez a levél nem elegendő ahhoz, hogy olyan „konkrét és nélkülözhetetlen bizonyítéknak és információnak" minősüljön, amely igazolhatja V. V. Yanukovych nevének jegyzékbe vételét.

46 Az e kifogásokra adott válaszában a Tanács először is úgy reagál, hogy az irányadó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az egybehangzó információk alapján neki kell azonosítania az állami pénzeszközök hűtlen kezeléséért felelősnek minősíthető személyeket, továbbá hogy az „azonosít" kifejezést tágan kell értelmezni, úgy hogy az lehetővé tegye, hogy az azon személyeken kívül, akik ellen az állami pénzeszközök hűtlen kezelése miatt büntetőeljárást folytatnak, azokra a személyekre is vonatkozzon, akikkel szemben az ukrán állami pénzeszközök hűtlen kezelésével és jogellenes kivitelükkel összefüggő bűncselekmények miatt folyik nyomozás. Az ilyen nyomozás ugyanis a büntetőeljárás megindítását megelőző eljárásnak minősül, és azokat a személyeket érinti, akiket ilyen bűncselekmények elkövetésével gyanúsítanak.

47 Egyébiránt a felperes előterjeszti, hogy a 2004. március 3-i levél – amelyet az Ukrajna legfőbb ügyészi hivatala által utólag közölt kiegészítő információk is megerősítenek – megjelölte, hogy a bizonyos korábbi magas rangú tisztviselők ellen indított büntetőeljárás keretében bizonyítottak bizonyos, jelentős összegű állami pénzeszközök hűtlen kezelésére, valamint e pénzeszközök Ukrajnából való későbbi jogellenes kivitelére vonatkozó tényállásokat, és ebben a levélben ezenkívül az is szerepel, hogy a fent említett bűncselekményekre vonatkozó nyomozás bizonyította, hogy ugyanilyen jellegű bűncselekmények elkövetésében más személyek, köztük V. V. Yanukovych is részt vettek. Következésképpen a 2014/119 határozatot és a 208/2014 rendeletet kellően biztos ténybeli alapon fogadták el. A szigorúbb követelmény előírása azzal a veszéllyel járna, hogy sérülne az állami pénzeszközök hűtlen kezelésével összefüggő korlátozó intézkedések rendszerének hatékonysága.

48 Ebben a tekintetben rá kell mutatni – amint arra a 2015. október 26-i Portnov kontra Tanács ítélet (T-290/14, EU:T:2015:806) 38. pontja emlékeztet –, hogy noha a korlátozó intézkedések elfogadása érdekében figyelembe veendő általános kritériumokat illetően a Tanács széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága megköveteli, hogy azon indokok jogszerűségének a felülvizsgálata címén, amelyeken valamely meghatározott személy nevének a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékére való felvételére vagy a jegyzékben történő fenntartására vonatkozó határozat alapul, az uniós bíróság meggyőződjön arról, hogy e határozat, amely e személy tekintetében egyedi hatállyal rendelkezik, kellően biztos ténybeli alappal rendelkezik. Ez magában foglalja az említett határozat alapjául szolgáló indokolásban hivatkozott tények ellenőrzését, amely folytán a bírósági felülvizsgálat nem a hivatkozott indokok absztrakt valószínűségének értékelésére korlátozódik, hanem arra a kérdésre irányul, hogy ezen indokok – vagy legalább azok közül egy, ugyanezen határozat alátámasztására önmagában

elegendőnek tekintett indok – kellően pontosan és konkrétan megalapozottak-e (lásd: 2015. április 21-i Anbouba kontra Tanács ítélet, C-605/13 P, EBHT, EU:C:2015:248, 41. és 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 A 2015. október 26-i Portnov kontra Tanács ítélet (T-290/14, EU:T:2015:806, 39. pont) alapjául szolgáló ügyhöz hasonlóan a jelen esetben a 2014/119 határozat 1. cikkének (1) bekezdésében előírt kritérium úgy rendelkezik, hogy a korlátozó intézkedéseket az állami pénzeszközök hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyek tekintetében fogadják el. Az említett határozat (2) preambulumbekezdéséből egyébiránt kitűnik, hogy a Tanács a következők miatt fogadta el ezeket az intézkedéseket: „a jog érvényesülésének [...] helyreállítása és támogatása érdekében Ukrajnában”.

50 V. V. Yanukovych nevét azzal az indokkal vették jegyzékbe, hogy „Ukrajnában állami pénzeszközök hűtlen kezelésével és az Ukrajnából való jogellenes kivitelükkel összefüggő bűncselekmények miatti nyomozás érdekében büntetőeljárás alatt álló személy”. Ebből az tűnik ki, hogy a Tanács úgy vélte, hogy V. V. Yanukovychcsal szemben olyan előzetes vizsgálat vagy nyomozás volt folyamatban, amely nem (vagy még nem) vezetett az állami pénzeszközök hűtlen kezelésében való állítólagos részvétele miatti hivatalos vádemeléshez.

51 A 2015. október 26-i Portnov kontra Tanács ítélet (T-290/14, EU:T:2015:806, 41. pont) alapjául szolgáló ügyhöz hasonlóan a Tanács V. V. Yanukovych neve jegyzékbe vétele indokának alátámasztása érdekében a 2014. március 3-i levélre, valamint a 2014/119 határozatnál és a 208/2014 rendeletnél későbbi további bizonyítékokra hivatkozik.

52 A 2014. március 3-i levél két részre tagolódik. E levél első része szerint az „ukrajnai bűnüldöző szervek” több büntetőeljárást indítottak az olyan bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás érdekében, amelyeket korábbi magas rangú tisztviselők követtek el, és amelyekre tekintettel a fent hivatkozott jogsértések miatt lefolytatott nyomozás lehetővé tette a jelentős összegű állami pénzeszközök hűtlen kezelésének, valamint e pénzeszközök Ukrajnából való későbbi jogellenes kivitelének a bizonyítását. E magas rangú tisztviselők neve ezt a követően kerül felsorolásra (szám szerint nyolc, és mindegyiket kitakarták). A levél második része ehhez hozzáfűzi, hogy „a nyomozás során megvizsgálják, hogy a korábbi hatóságokat képviselő más magas rangú tisztviselők is részt vettek-e ugyanilyen típusú bűncselekményekben”, és hogy gondoskodni kell arról, hogy rövid határidőn belül értesítsék őket e nyomozás megindításáról. E többi magas rangú tisztviselők neve (szám szerint tíz), köztük V. V. Yanukovych neve (az egyetlen, amelyet nem takartak ki) szintén ezt a követően kerül felsorolásra.

53 Nem vitatott, hogy V. V. Yanukovychot kizárólag ezen az alapon azonosították a 2014/119 határozat 1. cikkének (1) bekezdése szerinti „az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelős” személyként.

54 A 2015. október 26-i Portnov kontra Tanács ítélet (T-290/14, EU:T:2015:806, 42. pont) alapjául szolgáló ügyhöz hasonlóan az ügy iratai közül a 2014. március 3-i levél a Tanács által a jelen eljárás során benyújtott bizonyítékok közül az egyetlen, amely a 2014/119 határozatnál és a 208/2014 rendeletnél korábbi. Következésképpen e jogi aktusok jogszerűségét erre az egyetlen bizonyítékra tekintettel kell értékelni.

55 Márpedig – amint azt a Törvényszék a 2015. október 26-i Portnov kontra Tanács ítéletben (T-290/14, EU:T:2015:806, 43. és 44. pont) kimondta – a 2014. március 3-i levél ugyan valamely harmadik ország legfőbb igazságügyi hatóságától származik, csak azt az általános és homályos állítást tartalmazza, amely a felperes nevét más korábbi magas rangú tisztviselők nevével együtt összefüggésbe hozza azzal a nyomozással, amely a Tanács szerint lényegében bizonyította az állami pénzeszközök hűtlen kezelésével kapcsolatos tényállásokat. A levél ugyanis egyáltalán nem szolgál részletekkel az ukrán hatóságok által lefolytatott nyomozás tárgyát képező tényállások bizonyításáról, és végképp nem

V. V. Yanukovychnak az azok tekintetében fennálló, akár csak feltételezett, egyéni felelősségéről (lásd még ebben az értelemben: 2016. január 28-i Azarov kontra Tanács ítélet, T-332/14, nem tették közzé, EU:T:2016:48, 46. pont).

56 Rá kell még mutatni arra is, hogy a Tanács által hivatkozott 2014. február 27-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet (T-256/11, EU:T:2014:93, 57–61. pont) – fellebbezést követően helybenhagyta a 2015. március 5-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet (C-220/14 P, EU:C:2015:147) –, alapjául szolgáló ügy körülményeivel ellentétben a jelen esetben egyrészt a Tanács nem rendelkezett információkkal az ukrán hatóságok által a V. V. Yanukovychcsal szemben konkrétan felrótt tényekről vagy magatartásokról, másrészt pedig a 2014. március 3-i levél még a saját összefüggésében való vizsgálata esetén sem minősülhet a fenti 48. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett kellően biztos ténybeli alapnak a felperes nevének azzal az indokkal történő jegyzékbe vételéhez, hogy őt az állami pénzeszközök hűtlen kezeléséért „felelős” személyként azonosították (lásd ebben az értelemben: 2015. október 26-i Portnov kontra Tanács ítélet, T-290/14, EU:T:2015:806, 46–48. pont).

57 Függetlenül attól, hogy milyen szakaszban volt a V. V. Yanukovychcsal szemben folytatandó eljárás, a Tanács nem fogadhatott el vele szemben korlátozó intézkedéseket az állami pénzeszközökre vonatkozó hűtlen kezelési tényállások ismerete nélkül, amelyet vele szemben konkrétan felróttak az ukrán hatóságok. A Tanács ugyanis csak e tényállás ismeretében lehetett volna képes egyrészt annak megállapítására, hogy azt állami pénzeszközök hűtlen kezelésének lehet-e minősíteni, másrészt az ukrajnai jogállamiság megkérdőjelezésére, amelynek helyreállítása és támogatása, amint arra a fenti 49. pont emlékeztetett, a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadásával elérni kívánt cél (lásd ebben az értelemben: 2016. január 28-i Azarov kontra Tanács ítélet, T-331/14, EU:T:2016:49, 55. pont).

58 Egyébiránt vitatás esetén az Unió hatáskörre rendelkező hatóságának kell az érintett személlyel szemben felhozott indokok megalapozottságát bizonyítani, és nem az érintett személynek kell az említett indokok megalapozottságának hiányára vonatkozó bizonyítékot szolgáltatni (lásd: 2015. október 26-i Portnov kontra Tanács ítélet, T-290/14, EU:T:2015:806, 45. pontja, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

59 Ebből azt a következtetést kell levonni – a Törvényszék által a 2015. október 26-i Portnov kontra Tanács ítélet (T-290/14, EU:T:2015:806, 50. pont) alapjául szolgáló ügyben hozott döntéshez hasonlóan –, hogy figyelembe véve a Tanács bizonyítási kötelezettségét illetően felmerült jogkérdések azonosságát és a jegyzékbe vétel indoklására hivatkozott indokok kellően pontosan és konkrétan megalapozott jellegét V. V. Yanukovych nevének jegyzékbe vétele nem felel meg a szóban forgó korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékbe vételének a 2014/119 határozatban rögzített kritériumainak.

60 Végül az eljárási szabályzat 132. cikkében előírt, a tényállás bizonyítottságának a Törvényszék általi megállapítására vonatkozó feltételt illetően rá kell mutatni, hogy azt a ténybeli körülményt, amely alapján a Tanács V. V. Yanukovych nevét felvette a jegyzékre – nevezetesen azt, hogy a 2014. március 3-i levél szerint az utóbbival szemben az ukrán hatóságok állami pénzeszközök hűtlen kezelése miatt előzetes vizsgálatot vagy nyomozást folytattak – a felek a tényszerűség tekintetében nem vitatják, ennélfogva az bizonyítottnak tekinthető.

61 Ebből következően a jelen keresetet, amennyiben az a 2014/119 határozat és a 208/2014 rendelet megsemmisítésére irányul, az eljárási szabályzat 132. cikkének megfelelően nyilvánvalóan megalapozottnak kell nyilvánítani.

62 Ezt a következtetést nem kérdőjelezhetik meg a Tanácsnak a Törvényszék kérdésére adott válaszában felhozott érvei (lásd a fenti 34. pontot), amelyek e cikk jelen esetben való alkalmazhatóságának vitatására irányulnak.

63 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy a Tanács nem emel konkrét kifogásokat azon feltételek vonatkozásában, amelyeknek a jelen esetben az eljárási szabályzat 132. cikkének alkalmazhatóságához teljesülnie kell. A Tanács két eljárási jellegű kérdés felvetésére szorítkozik, amelyek a jelen ügyet szerinte olyan sajátos üggyé teszik, amelyben az e cikk értelmében vett indokolt végzéssel nem lehet döntést hozni.

64 Így különösen először is a Bizottság által támogatott Tanács úgy érvel, hogy eltérően a Törvényszék által feltett kérdésben említett ítéletek alapjául szolgáló egyes ügyektől (lásd a fenti 34. pontot), a jelen esetben az a kérdés merül fel, hogy fennáll-e a kereset fenntartásához fűződő érdek, amennyiben a kereset a 2014/119 határozat és a 208/2014 rendelet megsemmisítésére irányul, ha V. V. Yanukovychot a halála után törölték a jegyzékről.

65 Másodszor a Tanács azt állítja, hogy a 2015/364 határozatra és a 2015/357 végrehajtási rendeletre tekintettel – amelyek szerint V. V. Yanukovych nevét 2015. június 6-ig a jegyzéken kell tartani – meg kell oldani a perfüggőség kérdését.

66 Ami az első kifogást illeti, meg kell állapítani, hogy az egyrészt nem egyértelmű, másrészt nincs alátámasztva. A felperes eljáráshoz fűződő érdekének állítólagos hiányára vonatkozóan ugyanis a Tanács a kiigazítási beadványra adott válaszoló beadványában semmilyen érvet nem terjesztett elő.

67 Amennyiben ezt a kifogást úgy kell érteni, hogy a felperes elvesztette a jogvita megoldásához fűződő érdekét amiatt, hogy V. V. Yanukovych nevét a halála után törölték a jegyzékről előzetesen rá kell mutatni, hogy az ítélkezési gyakorlatból az tűnik ki egyrészt, hogy a valamely jogi aktus címzettje által indított megsemmisítés iránti keresetet folytathatja az utóbbi egyetemes jogutódja, különösen természetes személy halála esetén (lásd: 2015. április 22-i Tomana és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-190/12, EU:T:2015:222, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), másrészt a felperes eljáráshoz fűződő érdekének a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell maradnia, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik; ami tehát azt feltételezi, hogy a keresetnek, eredményessége esetén alkalmasnak kell lennie arra, hogy az azt kezdeményező fél számára előnnyel járjon (lásd: 2013. június 6-i Ayadi kontra Bizottság ítélet, C-183/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:369, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat, 2015. április 22-i Tomana és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-190/12, EU:T:2015:222, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

68 Ebben a tekintetben az ítélkezési gyakorlat meghatározta, hogy noha a megtámadott jogi aktus jogellenességének elismerése önmagában nem térithet meg valamely vagyoni kárt, illetve nem orvosolhatja a magánélet sérelmét, mégis alkalmas az érintett személy becsületének helyreállítására, vagy az e jogellenesség miatt elszenvedett nem vagyoni kár megtérítésének formáját képezheti, valamint igazolhatja az eljáráshoz fűződő érdeke fennállását is. E tekintetben az a körülmény, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedéseket véglegesen helyezték hatályon kívül, nem akadályozza meg azt, hogy az eljáráshoz fűződő érdek – az ezen intézkedéseket előíró jogi aktusoknak a hatálybalépésük és a hatályon kívül helyezésük időpontja közötti joghatásait illetően – fennmaradjon (lásd ebben az értelemben: 2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-239/12 P, EBHT, EU:C:2013:331, 70–72. és 82. pont).

69 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy V. V. Yanukovych nevének nyilvános megjelölése olyan személyként, aki Ukrajnában a pénzeszközök hűtlen kezelésének tényállásával összefüggésben büntetőeljárás alatt áll, alkalmas volt arra, hogy ártson az utóbbi politikusi jóhírnevének.

70 E körülmények között – amint azt a fenti 67. pontban kifejtésre került – amennyiben V. V. Yanukovych egyetemes jogutódja jogosult az eljárás folytatására, az eljáráshoz fűződő érdeke V. V. Yanukovych nevének jegyzékről való törlése ellenére is fennmarad annak érdekében, hogy az uniós bírósággal elismertesse azt, hogy őt erre a jegyzékre soha nem kellett volna felvenni, illetve azt, hogy őt erre a

jegyzékre nem az uniós intézmények által folytatott eljárás szerint kellett volna felvenni. Ez még inkább igaz abban az esetben, ha V. V. Yanukovych nevének a jegyzékről való törlésére a halála miatt került sor, nem pedig a nevének eredeti bejegyzését igazoló indokok felülvizsgálatának eredményeként.

71 Ebből tehát arra kell következtetni, hogy a felperes eljáráshoz fűződő érdeke annak ellenére fennmarad, hogy a vitatott korlátozó intézkedések V. V. Yanukovychot érintő részét hatályon kívül helyezték.

72 A második kifogást illetően meg kell állapítani, hogy nincs olyan, a Törvényszékhez a jelen kiigazítási beadvány benyújtását megelőzően előterjesztett és jelenleg elbírálás alatt álló kereset, amely ugyanazon felek között ugyanazon tárgyra irányulna és azonos jogalapokon alapulna. Következésképpen a Törvényszék számára semmilyen perfüggőségi kérdés nem volt felfedezhető.

73 A fenti megállapítások összességére tekintettel helyt kell tehát adni a keresetnek – amely az eljárási szabályzat 132. cikke szerint nyilvánvalóan megalapozott – amennyiben az a 2014/119 határozat V. V. Yanukovychra vonatkozó részének megsemmisítésére vonatkozik.

74 Ugyanezen indokok miatt meg kell semmisíteni a 208/2014 rendelet V. V. Yanukovychot érintő részét.

75 Mivel a 2015/876 határozat és a 2015/869 végrehajtási rendelet a felperes nevét törölte a jegyzékről (lásd a fenti 16. pontot), a 2014/119 határozat felperesre vonatkozó része joghatásainak fenntartásáról nem szükséges határozni.

Az egyrészt a 2015/143 határozat és a 2015/138 rendelet, másrészt a 2015/364 határozat és a 2015/357 végrehajtási határozat V. V. Yanukovychot érintő részének megsemmisítése iránti kérelmekről

76 Az eljárási szabályzat 126. cikke szerint, ha a Törvényszéknek nyilvánvalóan nincs hatásköre a kereset elbírálására, illetve ha a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan vagy jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan, a Törvényszék az előadó bíró javaslatára – az eljárás folytatása nélkül – az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat az ügyben. A jelen ügyben a Törvényszék megítélése szerint az ügy iratai alapján kellő információ áll a rendelkezésére, és úgy határoz, hogy nem szükséges az eljárás folytatása.

77 A kiigazítási beadványban a felperes kéri egyrészt a 2015/143 határozat és a 2015/138 végrehajtási rendelet azon részeinek megsemmisítését, amelyek módosítják a 2014/119 határozat 1. cikkének (1) bekezdését, illetőleg a 208/2014 rendelet 3. cikkét, másrészt kéri a 2015/364 határozat és a 2015/357 végrehajtási határozat megsemmisítését.

78 A kiigazítási beadványra adott válaszában a Tanács egyrészt arra hivatkozik, hogy az EUMSZ 275. cikkre tekintettel a Törvényszéknek nincs hatásköre döntést hozni a többek között az EUSZ 29. cikk alapján elfogadott 2015/143 határozattal szemben előterjesztett kereset tárgyában, másrészt arra, hogy a kereseti kérelemnek az utóbbi határozatra, valamint a 2015/138 rendeletre való kiterjesztése a felperes kereshetőségi jogának hiányában elfogadhatatlan.

79 Ezt követően a Törvényszék által feltett kérdésre adott írásbeli válaszában a Bizottság által támogatott Tanács úgy érvelt, hogy a kiigazítási beadványt nyilvánvalóan elfogadhatatlannak kell nyilvánítani ugyanazon okok miatt, amelyek alapján a Törvényszék – mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant – elutasította a 2015. július 16-i Yanukovych kontra Tanács végzés (T-172/15, nem tették közzé, EU:T:2015:569) alapjául szolgáló ügyben előterjesztett keresetet (lásd a fenti 29. pontot).

80 Ebben a tekintetben rá kell mutatni arra, hogy az jelen ügyben fennállóhoz hasonló körülmények között az eljárás folyamán a Törvényszék Hivatalához benyújtott iratban foglalt keresetlevelet kiigazító beadvány olyan eljárási iratnak minősül, amely – a Törvényszék elfogadhatóságra vonatkozó későbbi

határozatának a sérelme nélkül – kereset keresetlevéllel történő előterjesztésének felel meg (lásd ebben az értelemben: 2012. június 21-i Hamas kontra Tanács végzés, T-531/11, nem tették közzé, EU:T:2012:317, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

81 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében bármely természetes vagy jogi személy az e cikk első és második bekezdésében említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem tartalmaznak végrehajtási intézkedéseket.

82 Ezenfelül az ítélkezési gyakorlat szerint a kereset elfogadhatóságát a keresetlevél benyújtása idején fennálló helyzet alapján kell értékelni. A kereset tehát elfogadhatatlan, ha ebben az időben nem állnak fenn az előterjesztésének feltételei (1984. november 27-i Bensider és társai kontra Bizottság ítélet, 50/84, EU:C:1984:365, 8. pont). Rá kell mutatni, hogy a fenti 80. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel ezeket a megfontolásokat a jelen esetben előfordulóhoz hasonló helyzetekre is alkalmazni lehet, amelyekben a felperes a kiigazítási beadvány útján valamely új jogi aktus megsemmisítését kéri, amely felvált, vagy módosít egy azonos tárgyú korábbi jogi aktust, amellyel szemben már előterjesztettek megsemmisítés iránti kérelmet.

83 Amint az a fentiekben felidézésre került, V. V. Yanukovych 2015. március 20-án elhunyt. 2015. április 8-án, azaz a V. V. Yanukovych halálát követő időpontban, a képviselője az előbbi nevében kiigazítási kérelmet nyújtott be a Hivatalhoz. Az iratokból nem tűnik ki, hogy ezt az iratot a felperes érdekében terjesztették volna elő.

84 Ebből az következik – ahhoz hasonlóan, amit a Törvényszék egy lényegében azonos ügyben, nevezetesen a 2015. július 16-i Yanukovych kontra Tanács végzés (T-172/15, nem tették közzé, EU:T:2015:569) alapjául szolgáló ügyben kimondott –, hogy a V. V. Yanukovych képviselője által benyújtott kiigazítási beadványt el kell utasítani mint elfogadhatatlant, mivel ezen iratnak a Törvényszék Hivatalához való benyújtásának időpontjában V. V. Yanukovych már elhunyt.

85 Ezt a megállapítást nem kérdőjelezhetik meg a Törvényszék által feltett kérdésre a felperes által adott írásbeli válaszban felhozott érvek.

86 Először is a felperes arra hivatkozik egyrészt, hogy a V. V. Yanukovych jogutódjának megállapítására irányuló azonosítási eljárás már folyamatban volt a kiigazítási beadvány benyújtása idején, és a felperes a jogutódlásának megerősítését várta az ukrán hatóságoktól, másrészt nyilvánvaló volt, hogy a felperes a kiigazítási beadványt az elhunyt jogutódjaként a saját nevében nyújtotta be. E körülmények között, tekintettel a megsemmisítés iránti keresetnek az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében előírt előterjesztési határidejére, a felperes nem várhatta meg a jogutódlás említett megerősítését a kiigazítási beadvány benyújtása előtt.

87 Erre tekintettel elegendő megállapítani azt, hogy a felperes állításával ellentétben a kiigazítási beadvány nem a saját nevében és saját érdekében került benyújtásra. Adott esetben a felperes, az általa vitatandónak vélt jogi aktusok megsemmisítését a saját nevében és a saját érdekében benyújtott kereset útján is kérhette volna, amennyiben igazolja a megsemmisítéshez fűződő saját érdekét, hiszen ezeknek a jogi aktusoknak nem a felperes a címzettje. Ezenkívül a jelen eljárás folytatásához fűződő saját érdekét úgy is kinyilváníthatta volna, hogy ugyancsak a saját nevében és a saját érdekében a kereseti kérelmének kiigazítását az általa vitatandónak vélt új jogi aktusok alapján kéri, és szintén ebben az esetben igazolja az eljáráshoz fűződő, ebben a tekintetben fennálló, személyes érdekét.

88 Másodszor a felperes előterjeszti, hogy a 2015. július 16-i Yanukovych kontra Tanács végzés (T-172/15, nem tették közzé, EU:T:2015:569) a kiigazítási beadvány elfogadhatóságát illetően nem köti a Törvényszéket, és hogy abból a szóban forgó esetben semmilyen hátrányos következtetést nem lehet levonni. A felperes helytelennek tartja azt, hogy a keresetlevél kiigazítását nem az eljárás folytatásával, hanem egy új kereset benyújtásával tekintik egyenértékűnek. Egyébiránt a felperes állítása szerint a

2015. július 16-i Yanukovych kontra Tanács végzés (T-172/15, nem tették közzé, EU:T:2015:569) alapjául szolgáló ügy keretében nem tudta volna előterjeszteni az érveit, és egyáltalán nem lett volna értelme az említett végzés elleni fellebbezés benyújtásának. Végül a felperes szerint a Törvényszék a jelen ügyre vonatkozó eljárásban még a felfüggesztés során sem tekintette elfogadhatatlannak a kiigazítási beadványt, és a felek egyike sem hivatkozott annak elfogadhatatlanságára.

89 Ebben a tekintetben, függetlenül attól a kérdéstől, hogy a jelen ügyben a Törvényszék kötve van-e az említett végzéshez, mindenesetre rá kell mutatni arra, hogy mivel a 2015. július 16-i Yanukovych kontra Tanács végzés (T-172/15, nem tették közzé, EU:T:2015:569) alapjául szolgáló ügyben a keresetet és a jelen ügyben a kiegészítési beadványt azonos körülmények között és azonos feltételek mellett nyújtották be, a két helyzet eltérő kezelését semmi nem indokolja, és ilyen indokot a felperes sem terjeszt elő. Ezenkívül a felperes állításával ellentétben az állandó ítélkezési gyakorlatból az tűnik ki, hogy a keresetlevél kiigazítása a kereset keresetlevéllel történő előterjesztésének felel meg (lásd a fenti 80. pontot). Az a körülmény, hogy a 2015. július 16-i Yanukovych kontra Tanács végzés (T-172/15, nem tették közzé, EU:T:2015:569) alapjául szolgáló ügyben a felperesnek nem volt alkalma kifejteni a kereset elfogadhatóságát támogató álláspontját, és hogy nem tartotta helyénvalónak az ezen ügyben az eljárást befejező végzés elleni fellebbezést a kiigazítási beadvány elfogadhatóságának értékelése szempontjából nem bír jelentőséggel. Így különösen a jelen ügyben a 2015. július 16-i Yanukovych kontra Tanács végzés (T-172/15, nem tették közzé, EU:T:2015:569) alapjául szolgáló ügyben előterjesztett keresetre vonatkozó döntéséhez hasonlóan a Törvényszék annak megállapítására szorítkozik, hogy a kiigazítási beadványt egy elhunyt személy nevében nyújtották be.

90 Egyébiránt nincs jelentősége annak a ténynek, hogy a kiigazítási beadvány elfogadhatatlanságát a Törvényszék nem állapította meg nyomban, amikor azt a Tanácsnak és a Bizottságnak kézbesítette. Ezenkívül a jelen esetben a 2015. december 9-én a Hivatal által a felpereshez intézett levél kifejezetten megjelölte, hogy a kiigazítási beadványnak az iratokhoz való csatolása nem érintette az említett beadvány elfogadhatóságára vonatkozó döntést. Ebben a tekintetben egyébiránt rá kell mutatni arra, hogy az eljárási szabályzat 86. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy „[a] Törvényszék által a keresetlevelet kiigazító beadvány elfogadhatóságának tárgyában meghozandó határozat sérelme nélkül az elnök határidőt állapít meg az alperes számára a kiigazítási beadvány megválaszolására”.

91 Harmadszor, a felperes azt állítja továbbá, hogy a kiigazítási beadvány elfogadhatatlanságának megállapítása egy eljárási akadály előírásával volna egyenértékű, ami ellentétes volna a tényleges érvényesülés és/vagy az eljárásgazdaságosság elvével. A felperes ugyanis állítása szerint bizonyította az eljárás folytatására irányuló szándékát és az eljáráshoz fűződő érdekét. Ezenkívül a felperes – az Alapjogi Charta 7. cikke, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt egyezmény 8. cikke, valamint az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata alapján – felhívja a figyelmet az elhunyt hozzátartozóinak azon lehetőségére, hogy keresetet terjesszenek elő, amennyiben ahhoz nem vagyoni vagy vagyoni érdekük fűződik. Végül a jelen eljárást követő esetleges kártérítési keresetre tekintettel ellentétes volna az eljárásgazdaságosság elvével arra vonatkozóan döntést hozni, hogy valamely külön eljárásban – pusztán a vitatott korlátozó intézkedések egy részét illetően –megsértettek-e valamely jogszabályt.

92 Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék nem vonta kétségbe az elhunyt hozzátartozóinak és különösen az egyetemes jogutódjának az eredetileg V. V. Yanukovych keresetével megindult eljárás folytatásához fűződő érdekét. A Törvényszék ugyanis a 2015. július 16-i Yanukovych kontra Tanács végzés (T-172/15, nem tették közzé, EU:T:2015:569) alapjául szolgáló ügyben hozott döntéséhez hasonlóan annak megállapítására szorítkozott, hogy V. V. Yanukovych képviselője a kiigazítási beadványt az előbbi halála után és az előbbi nevében nyújtotta be (lásd a fenti 87. pontot). A Törvényszék egyedül ezen ok alapján állapítja meg azt, hogy a jelen ügyben a kiigazítási beadvány megalapozatlan, és az említett T-172/15. sz. ügyben egy ehhez hasonló ok alapján utasította el a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant.

93 Ennélfogva a keresetlevél kiigazítása iránti kérelmet, és ennélfogva a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant el kell utasítani abban a részükben, amely a 2015/143 határozat és a 2015/138 rendelet, valamint a 2015/364 határozat és a 2015/357 végrehajtási határozat ellen irányul anélkül, hogy a 2015/143 határozat és a 2015/138 rendelet megsemmisítése iránti kérelmet illetően a Tanács által felhozott másik elfogadhatatlansági kifogásról határozni kellene.

94 A fentiek összességére tekintettel tehát egyrészt meg kell semmisíteni a 2014/119 határozat és a 208/2014 rendelet V. V. Yanukovychot érintő részét, másrészt a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant el kell utasítani abban a részében, amely a 2015/143 határozat és a 2015/138 rendelet, valamint a 2015/364 határozat és a 2015/357 végrehajtási határozat ellen irányul.

95 Ebben a tekintetben meg kell határozni, hogy a 2015/364 határozat önálló döntésnek minősül, amelyet a Tanács a 2014/119 határozat 5. cikkének harmadik bekezdésében és a 208/2014 rendelet 14. cikkének (4) bekezdésében előírt rendszeres felülvizsgálat végén fogadott el. E körülmények között noha a 2014/119 határozat és a 208/2014 rendelet megsemmisítése azzal jár, hogy V. V. Yanukovych nevét a 2015/364 határozat hatálybalépésének időpontja előtti időszak tekintetében is törlik a jegyzékről, ez a megsemmisítés az említett hatálybalépés időpontját követő időszak tekintetében nem kérdőjelezheti meg ugyanezen jegyzékbe vétel jogszerűségét.

A költségekről

96 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (2) bekezdése értelmében több pervesztes fél esetén a Törvényszék határoz a költségek megosztásáról.

97 A jelen esetben, mivel a Tanács a keresetlevélben foglalt megsemmisítés iránti kérelem tekintetében pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell az e kérelemmel kapcsolatban felmerült költségek viselésére. Mivel a felperes a kereseti kérelmet kiigazító beadványban foglalt megsemmisítés iránti kérelmet illetően pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell az e kérelemmel kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

98 Egyébiránt az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. A Bizottság tehát maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2014. március 5-i 2014/119/KKBP tanácsi határozat eredeti változatának és az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2014. március 5-i 208/2014/EU tanácsi rendelet eredeti változatának Viktor Viktorovych Yanukovychot érintő részeit megsemmisíti.

2) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A Törvényszék a keresetlevélben foglalt megsemmisítés iránti kérelem tekintetében az Európai Unió Tanácsát kötelezi saját költségein kívül az Olga Stanislavivna Yanukovych mint V. Viktorovych Yanukovych örököse részéről felmerült költségeinek viselésére.

4) A Törvényszék a kereseti kérelmet kiigazító beadványban foglalt megsemmisítés iránti kérelem tekintetében Olga Stanislavivna Yanukovychot mint V. Viktorovych Yanukovych örökösét kötelezi saját költségein kívül a Tanács részéről felmerült költségek viselésére.

5) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

Luxembourg, 2016. július 12.

E. Coulon
hivatalvezető

G. Berardis
elnök